

Begyndelse 1875—76 betones denne Sags Gjennemførelse som dettes fornemste Opgave, idet Confeilspræsidenten udtalte sin Forventning om Overensstemmelse mellem Regjeringen og det danske Folk angaaende dette Anliggende, selv bortset fra den daværende Sammensætning af Folkethinget, med hvilket man maatte kunne forudsætte, at Ministeriet ikke kunde sætte sin Plan igjennem. En saadan Forudsætning viste sig rigtig, idet Folkethinget paany i det Væsentlige fastholdt det Standpunkt, som det læret forud havde indtaget, og Sagens Forhandling sluttedes med den Erklæring af Confeilspræsidenten, at Vedtagelsen af Flertallets Forslag var ensbetydende med selve Lovforslagets Forkastelse. Da Flertallets Endringsforslag ikke desto mindre blev vedtaget, maa Betydningen af den endelige Afstemning over Lovforlaget efter Indholdet af Ministerens Erklæring anses for at være i høi Grad svækket. Ved denne Afstemning blev som bekjendt Intet vedtaget, og kort efter sluttedes Rigsdagsfor­samlingen, hvorpaa Folkethinget blev opløst ved Kongeligt Aabent Brev af 30te Marts, saalydende:

„Vi Christian den Niende o. s. v.

Gjøre vitterligt:

at da Vi ikke anse det for foraarligt længere at udsætte Paabegyndelsen af de nødvendige overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme,

og da der ikke har kunnet opnaas Overensstemmelse mellem Folkethinget og Bor Regjering om det hertil sigtende Lovforslag, — idet Thinget, foruden at forkaste den nødvendiggjorte og mest paatrængende af de overordentlige Forsvarsforanstaltninger, nemlig Kjøbenhavns Beskyttelse mod Søfiden med tidsvarende faste Søsorter, har villet gjøre Paabegyndelsen af Forsvarsforanstaltningerne afhængig af det i og for sig uantagelige Bilskaar, at en disse uve­kommende og under Landets nuværende finansielle Forhold unødvendig Lov om en ny Skat forud er vedtagen og traadt i Kraft,

faa have Vi allernaadigt besluttet i Senhold til Grundlovens § 22 at opløse Thinget“.

Dette Kongelige aabne Brev er kontraseret af Estrup.

De nye Folkethingsvalg, der foretoges den 25de April, kom saaledes — om end langtfra udelukkende — faa dog paa en fremtrædende Maade til at dreie sig om Beseftningsspørgsmaalet og Betingelsen derved. Valgenes Udfald er bekjendt, og Ministeriet kunde neppe vente, at det ny Folkething skulde være mere tilbøieligt end det gamle til at fravige det af dette i tvende Samlinger vedtagne Forslag og nærme sig mere til Ministeriets. Ikke desto mindre har Ministeriet forelagt sit Forslag usorandret, kun med de Modifikationer, hvorom det tidligere var blevet enigt med Landstthinget.

Efter at Folkethinget den 18de Mai havde besluttet at standse Sagens første Behandling og henvise den til et Udvalg, maatte det anses for at være dette Udvalgs nærmeste Opgave at skaffe Thinget Oplysning, om det overhovedet for Tiden kunde nytte at gjenoptage en Detailforhandling om denne Sag, hvilket efter Folkethingets Opløsning naturligt kun kunde ske paa Grundlag af det tidligere Folkethingsforslag, saaledes som dette i sine Grundtræk ved Valgene maatte anses for at være blevet godkjendt af Velgerne. Det maatte altsaa være Udvalget magtpaaliggende, inden det gik videre i sit Arbejde, at skaffe oplyst, hvorvidt Ministeriet endnu fastholdt den Erklæring, hvormed sidste Samling sluttede, at Vedtagelsen af Folkethingsforslaget var ensbetydende med Sagens Forkastelse, eller hvorvidt det nu kunde være tilbøieligt til at gaa ind paa det nævnte Forslag som Grundlag for Forhandlingen. Man tilskrev derfor under 23de Mai Confeilspræsidenten saaledes:

„Forinden Udvalget gaar videre i sin Forhandling om den Indstilling, man maatte anbefale Folkethinget at følge med Hensyn til den fortsatte Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, har man efter Sagens tidligere Gang og de foreliggende Omstændigheder troet det nødvendigt at maatte anmode det høitærede Ministerium om behageligen at ville meddele Udvalget, om og hvorvidt Ministeriet navnlig i Betragtning af det sidst afholdte Folkethingsvalg vilde være tilbøieligt til at gaa ind paa Sagens fremtidige Behandling i Rigsdagen paa Grundlag af det i sidste Samling af Folkethinget ved 3die Behandling vedtagne Forslag (sfr. Udvalgets Flertals Betænkning), saavel hvad Sagens Realitet som Bevillingens Sikkerhed og Maaden for Midlernes Tilveiebringelse angaar, samt ligeledes meddele Udvalget, hvad der igrigt kan tjene det til Oplysning om Ministeriets Stilling til Sagen i det Hele taget.“

Hvorpaa modtog man Dagen efter følgende Svar: